

ادبیات فارسی

- ۱- گزینه «۲» - واژه‌های «منتشا» و «بیشه» درست معنا شده‌اند. «گروبردن»: مال کسی را به عنوان وثیقه گرفتن و نزد خود نگه داشتن / سرپرzedن: هرگاه مرغی یک لحظه بر زمین می‌نشیند و دوباره بر می‌خیزد، این توقف کوتاه را سرپرzedن گویند.
(طباطبایی) (پایه دوازدهم - ترکیبی - معنی واژه)
- ۲- گزینه «۴» - تمام معانی واژه «نهیب» درست است. بررسی سایر گزینه‌ها:
گزینه «۱»: «سیست عناصر» باید به صورت جمع معنا شود: بی‌اراده‌ها، بی‌غیرتان، کاهلان.
گزینه «۲»: «غیرت» به معنای سرشک نیست.
گزینه «۳»: «شروع» به معنای خیابان نیست.
(طباطبایی) (پایه یازدهم - ترکیبی - معنی واژه)
- ۳- گزینه «۲» - واژه «پدرام» به معنای «شاد، آراسته و نیکو» است. (طباطبایی) (پایه دهم - ترکیبی - معنی واژه)
- ۴- گزینه «۲» - واژه «غارب» نادرست نوشته شده است. (طباطبایی) (پایه دهم - ترکیبی - املاء)
- ۵- گزینه «۴» - بیت چهارم از لحاظ املایی صحیح است. بررسی سایر گزینه‌ها:
گزینه «۱»: حضار / گزینه «۲»: صخره‌گذار / گزینه «۳»: معونت.
(طباطبایی) (پایه دوازدهم - ترکیبی - املاء)
- ۶- گزینه «۳» - واژه «اعزار» نادرست نوشته شده است. (طباطبایی) (پایه یازدهم - ترکیبی - املاء)
- ۷- گزینه «۱» - سه دیدار ابراهیمی، «تمهیدات» از عین‌القضات همدانی، «تذکرة الاولیا» از عطار و «پیامبر و دیوانه» از جبران خلیل جبران و «من زنده‌ام» از معصومه آباد است. (طباطبایی) (ترکیبی - تاریخ ادبیات)
- ۸- گزینه «۴» - رخسار را به «ماه» و «جنت» و گفتار را به «شهد» و «شکر» تشبيه کرده است. بنابراین «۴» تشبيه دارد.
گزینه «۱»: عقرب زلف / همچو شمع
گزینه «۲»: تشبيه رخ به گل، زلف به سنبل و دهان به تنگ شکر
گزینه «۳»: چاه زنخدان - دل بیچارگان در زنخدان معشوق مانند ملک محبوس در چاه بلبل - زندان چاه
(طباطبایی) (ترکیبی - آرایه‌های ادبی)
- ۹- گزینه «۲» - تشبيه پنهانی «قد» به «نهال» و «خط» به «شکر» و «شیرین» = ایهام تناسب (شکر: ۱) شکر خوارکی (۲) نام معشوقه خسرو که با «شیرین» تناسب دارد. / شیرین: (۱) طعم شیرینی (۲) شخصیت داستانی شیرین که با «شکر» تناسب دارد. / اغراق در زیبایی معشوق / چمن - «نهال» و «شکر» - «نبات» = مراعات نظیر
(طباطبایی) (ترکیبی - آرایه‌های ادبی)
- ۱۰- گزینه «۴» - در بیت چهارم کف مجازاً دست است ولی این بیت تلمیح ندارد.
گزینه «۱»: قبح پیمودن دیده کنایه از اشک ریختن / قبح ساغر، صهبا = مراعات نظیر
گزینه «۲»: نام و ننگ = تصاد / «نام» و «ننگ» = تکرار
گزینه «۳»: دُر استعاره از اشک / اغراق در اشک
(طباطبایی) (ترکیبی - آرایه‌های ادبی)
۱۱- گزینه «۲» -
الف) اسلوب معادله دارد.
ب) سینه مجازاً دل
ج) تشخیص در «اشک» و «چشم»
د) علت شکل‌گیری ابر، آه ماست = حسن تعلیل
(طباطبایی) (ترکیبی - آرایه‌های ادبی)
- ۱۲- گزینه «۲» - ترکیب‌های وصفی: هر سیر - دو سیر - سیر طبیعی - سیر تاریخی - سبک هندی - قلمرو سیاسی - همه اقطار - اقطار فارسی‌زبان - اقطار فارسی‌دان - اقطار فارسی‌خوان - گویندگان افغان - سیر طبیعی - آن اسلوب
وابسته پیشین: هر سیر - دو سیر - همه اقطار - آن اسلوب
(طباطبایی) (پایه یازدهم - درس نهم - دستور)
- ۱۳- گزینه «۲» - «نبود» در مصراع دوم در معنای «وجود نداشت» به کار رفته و فعل اسنادی نیست.
گزینه «۱»: من + آزاد + گردم
گزینه «۳»: آن + خوش + نیست
گزینه «۴»: تو + ملول + شدی
(طباطبایی) (پایه دهم - درس یازدهم - دستور)

الف) «ماه» مسند است.

ب) «زلف»، «بناگوش»، «روز»، «شب»، «بالای صنوبر» و «درخت رطب» مسند هستند.

ج) «زره روی گشته» و «خوش تر» مسند است.

د) «آن» و «چه» مسند هستند.

(طباطبایی) (پایه یازدهم - درس هشتم - دستور)

- ۱۵ - گزینه «۳» - «لغزش»، «کف آینه» و «سیماب» گروههای متممی هستند.

گزینه «۱»: «دارد» در معنای «می کند»، فعل اسنادی است.

گزینه «۲»: واژه های «لغزش»، «گرانی» و «بی نصیب» وندی اند.

گزینه «۴»: سه جمله در بیت داریم: ۱) «صائب» (منادا و جمله است). / ۲) گرانی مرا از لغزش بی نصیب دارد. / ۳) در کف آینه چون سیماب خوابم می برد.

(طباطبایی) (پایه دوازدهم - درس هفتم - دستور)

- ۱۶ - گزینه «۲» - در بیت دوم صفت مضاف الیه وجود ندارد.

گزینه «۱»: خون جمله عالم

گزینه «۳»: آغوش مستان سحرخیز

گزینه «۴»: بلای غمزة نامهریان خون خوار - دل یاران مهریان

(طباطبایی) (پایه دوازدهم - دروس هشتم و نهم - دستور)

- ۱۷ - گزینه «۳» - در بیت سوم، به سکوت اجباری ناشی از تو س اشاره شده است در دیگر گزینه ها، تأکید شاعر بر سکوت اختیار کردن است.

(طباطبایی) (ترکیبی - قربات معنایی)

- ۱۸ - گزینه «۴» - مفهوم عبارت سؤال تلاش برای جاودانگی نام است در حالی که گزینه «۴» به فراموش شدن در روزگار اشاره می کند.

گزینه «۱»: بدنامی مایه آسودگی است.

گزینه «۲»: عشق باعث جاودانگی نام است.

گزینه «۳»: با عبارت سؤال هم مفهوم است.

(طباطبایی) (پایه یازدهم - درس سوم - قربات معنایی)

- ۱۹ - گزینه «۲» - مفهوم مشترک بیت سؤال و گزینه «۲»، تحمل رنج دوری است.

گزینه «۱»: رنج دوری با شادی وصال فراموش نمی شود.

گزینه «۳»: توصیف چشمان معشوق

گزینه «۴»: همه عاشق معشوقند

(طباطبایی) (پایه یازدهم - درس یازدهم - قربات معنایی)

- ۲۰ - گزینه «۲» - مفهوم گزینه «۲»، ناگزیر بودن از مرگ برای همه انسان هاست. (طباطبایی) (ترکیبی - قربات معنایی)

- ۲۱ - گزینه «۱» - مفهوم مشترک بیت سؤال و سه بیت پایانی، ناگزیر بودن مرگ برای همه انسان هاست. گزینه «۱» به این مطلب اشاره دارد که با شهادت، مرگ شیرین می شود. (طباطبایی) (پایه دهم - درس دوم - قربات معنایی)

- ۲۲ - گزینه «۲» - مفهوم مشترک عبارت سؤال و گزینه «۲»، این است که خداوند همیشه در کنار ما حضور دارد و او را نمی بینیم.

گزینه «۱»: وحدت وجود.

گزینه «۳»: عشق راهنمای انسان است.

گزینه «۴»: خداوند قابل درک نیست.

(طباطبایی) (پایه دهم - درس هجدهم - قربات معنایی)

- ۲۳ - گزینه «۳» - مفهوم مشترک بیت سؤال و گزینه «۳» ناپایداری قدرتمندان است.

گزینه «۱»: مقام، نشانگر ارزش انسان نیست.

گزینه «۲»: کسی که بخشش نمی کند، توفیق خداوند از او گرفته می شود.

گزینه «۴»: عدل دیگران را به سکوت وا می دارد.

(طباطبایی) (پایه دهم - درس نهم - قربات معنایی)

- ۲۴ - گزینه «۳» - مفهوم مشترک عبارت سؤال و گزینه «۳»، این است که کمتر کسی شکرگزار خداوند است.

گزینه «۱»: شکر نعمت باعث افزایش نعمت می شود.

گزینه «۲»: نمی توانم خدا را آن چنان که باید شکر کنم.

گزینه «۴»: از خدمت بدون من شکرگزاری می شود.

(طباطبایی) (پایه دوازدهم - درس اول - قربات معنایی)

- ۲۵ - گزینه «۴» - مفهوم مشترک بیت سؤال و گزینه «۴»، ماندگاری سخن و شعر است.

گزینه «۱»: بزرگان را یاد کن.

گزینه «۲»: شیرینی سخن صائب

گزینه «۳»: نام نیکو انسان را جاودانه می‌کند.

(طباطبایی) (پایه دوازدهم - درس هفتم - قرابت معنایی)